

Ավետիք Իսահակյան

Լալկան ուռին մեղմ կը խշշա

Լալկան ուռին մեղմ կը խշշա
Ծովի ափին, ժեռ ափին,
Լուռ թառեր է ճուղքի վրա
Վա՛յրի, տխուր աղավնին:

Աչքը գցած հեռո՛ւ տեղեր,
Աղավնին խոր կըթախծե ...
Ա՛խ, հասկացա – վայրի՛ ընկեր,
Բախտդ իմիս նման է;

Քեզ էլ դաժան հյուսիս քամին
Ինձ պես արավ բնավեր.
Ընկավ, կոտրավ հպարտ կաղնին. –
Հյրենիքիս սրբանվեր:

Արի՛, ընկեր, իրար հյուսենք
Մեր սրտերն ու երգերը –
Հպարտ, մենակ լո՛ւտ թափառենք
Այս ժեռ, օտար ափերը ...

1898

Օդեսա